

Arrest

nr. 242 033 van 8 oktober 2020
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat G. VAN DE VELDE
Wijngaardlaan 39
2900 SCHOTEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Pakistaanse nationaliteit te zijn, op 18 juni 2020 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 29 april 2020 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 33bis).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 juli 2020, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 augustus 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. CORNELIS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat G. VAN DE VELDE verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 29 april 2020 neemt de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten aan verzoeker. Dit is de bestreden beslissing, die is gemotiveerd als volgt:

“Gelet op artikel 61 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de wet van 15 juli 1996;

Gelet op het academisch advies van het Karel de Grote schoolbestuur, gegeven op 29.01.2020

overwegende dat de genaamde [S.H.],
geboren te [...] op (in) [2008],
van Pakistan nationaliteit,
verblijvende te [...],
gemachtigd was om te verblijven in België om er te studeren

REDEN VAN BESLISSING :

In toepassing van artikel 61, § 1. De Minister kan de vreemdeling die gemachtigd werd om in België te verblijven ten einde er te studeren, het bevel geven om het grondgebied te verlaten : 1° wanneer hij, rekening houdend met de resultaten, zijn studies op overdreven wijze verlengt :

En

artikel 103/2,1° van het KB van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, dat bepaalt dat er een einde aan het verblijf als student kan worden gesteld, wanneer hij zijn studies op overdreven wijze verlengt, meer bepaald 1° wanneer hem een machtiging tot verblijf werd toegekend om een graduaats- of bacheloropleiding te volgen en hij na de eerste twee jaren van zijn studie niet minstens 45 credits behaalde.

Overwegende dat betrokkene sedert het academiejaar 2017-2018 gemachtigd was tot een verblijf van beperkte duur voor studies in toepassing van artikel 58 van de wet van 15/12/1980.

dat hij werd gemachtigd tot een tijdelijk verblijf om tijdens het academiejaar 2017-2018 de opleiding Business Management aan te vatten aan de Karel de Grote Hogeschool, maar dat hij in twee jaar tijd maar 14 credits behaald heeft op het volledig programma dat bestaat uit 180 studiepunten; dat dit dus niet voldoende is in toepassing van artikel 103/2,1° van het KB.

Overwegende dat betrokkene zich voor het academiejaar 2019-2020 niet meer mocht inschrijven aan de Karel de Grote Hogeschool gezien hij weinig studierendement behaalde en er bijgevolg geen vooruitzicht is op het behalen van zijn einddiploma binnen een redelijke termijn;

dat hij niet langer in aanmerking kan komen voor een verdere verlenging van zijn tijdelijk verblijf in toepassing van artikel 58 van de wet van 15/12/1980, gezien hij zijn studies op overdreven wijze verlengt :

In uitvoering van artikel 103/3 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd bij het koninklijk besluit van 11 december 1996, wordt aan de betrokkene het bevel gegeven om het grondgebied te verlaten binnen 30 dagen."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (verder: de Vreemdelingenwet), van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (verder: de wet van 29 juli 1991), van de formele en de materiële motiveringsplicht, van het redelijkheidsbeginsel en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Hij verstrekt de volgende toelichting bij het middel:

"De aangehaalde wetsbepalingen leggen de verplichting tot formele en materiële motivering die op de tegenpartij rust, vast, net als de plicht om zich niet schuldig te maken aan onzorgvuldigheid, onredelijkheid; De minister heeft de plicht zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en te steunen op correcte feitenbevinding. Dat er geval per geval moet gekeken worden naar de concrete omstandigheden van de zaak. Bij de vaststelling en de waardering van de feiten, waarop hij het besluit steunt, moet de nodige zorgvuldigheid betracht worden.

Uit de zorgvuldigheidsplicht bij de feitenbevinding vloeit voort dat in beginsel geen feiten als bewezen of niet bewezen worden beschouwd zonder bij de betrokkene direct en persoonlijk inlichtingen te vragen of

hem in de gelegenheid te stellen om de stukken over te leggen die naar zijn oordeel zijn voorstelling van de feiten of van zijn toestand, geloofwaardig maken.

De beslissing van de Dienst Vreemdelingenzaken dd. 29/04/2020 is gemotiveerd als volgt :

[...]

De Minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid ene Asiel en Migratie, heeft inzake een discretionaire bevoegdheid.

Volgens artikel 103/2, 1° KAN er een einde gesteld worden aan de verblijfsvergunning van studenten bij onvoldoende voortgang van de studies ;doch kan ook anders beslist worden rekening houdend met al de gegevens van de zaak.

De Minister heeft inzake geen rekening gehouden met de specifieke elementen aangehaald door verzoeker; mn. dat zijn moeder - die uiteraard nog in Pakistan verbleef - ernstig ziek werd ,zodat hij verplicht werd om een periode naar het thuisland terug te keren.

Nochtans was DVZ op de hoogte van deze omstandigheid

- stuk 4 :de verklaring van Hogeschool Odisse in Brussel.

Bij aanvang was het niet gemakkelijk voor verzoeker om aansluiting te vinden in de Hoger Onderwijs in België.

Doch in de Hogeschool " Odissee " waar hij thans ingeschreven is , gaat het veel beter .

- zie stuk 3 : verklaring over de motivatie van verzoeker

Daarbij kan verzoeker zijn studies bekostigen met een studiebeurs die hij als verdienstelijk student ontving in Pakistan en die al zijn studiekosten dekt voor de jaren 2019 tot 2022.

Hij beschikt derhalve over voldoende financiële middelen.

Het is onzorgvuldig van de Dienst Vreemdelingenzaken om geen rekening te houden met al deze elementen, die haar nochtans werden meegedeeld ten gepaste tijde.

Uit de beslissing volgt niet / kan minstens niet opgemaakt worden of er rekening werd gehouden met de meegedeelde bijzondere omstandigheden.

Het is onredelijk van de Dienst Vreemdelingen zaken en van de bevoegde Minister om verzoeker geen kans te geven tot en met het jaar 2022 om zijn diploma te behalen om reden dat zijn studiebeurs voor deze periode alle kosten van de studies, verblijf etc., dekt.

- stuk 5".

2.2. Artikel 62 van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de administratieve beslissingen met redenen worden omkleed en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 voorzien dat de beslissingen van de besturen uitdrukkelijk moeten worden gemotiveerd, dat de motivering de juridische en de feitelijke overwegingen dient te vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen en dat deze motivering afdoende moet zijn.

Deze uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid deze heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Het begrip "afdoende", zoals vervat in artikel 3 van de wet van 29 juli 1991, impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

In de bestreden beslissing worden de determinerende motieven weergegeven die hebben geleid tot de afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten aan verzoeker. Dit bevel wordt gegeven met toepassing van artikel 61, § 1, 1° van de Vreemdelingenwet en artikel 103/2, 1° van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (verder: het Vreemdelingenbesluit). Verweerder motiveert dat verzoeker, rekening houdende met zijn studieresultaten, zijn studies op overdreven wijze verlengt en hij na de eerste twee jaren van zijn studie niet minstens 45 studiepunten behaalde. Meer concreet wijst verweerder erop dat verzoeker sinds het academiejaar 2017/2018 is gemachtigd tot een verblijf voor het volgen van de studie 'Business Management' aan de Karel de Grote Hogeschool in Antwerpen, maar hij tijdens de academiejaren 2017/2018 en 2018/2019 slechts 14 studiepunten behaalde op het volledige programma dat bestaat uit 180 studiepunten. Verweerder wijst nog op het academisch advies van de Karel de Grote Hogeschool van 29 januari 2020 en het gegeven dat verzoeker zich voor het academiejaar 2019/2020 niet meer mocht inschrijven aan deze hogeschool, gelet op zijn lage studierendement en omdat er bijgevolg geen vooruitzicht is op het behalen van zijn einddiploma binnen een redelijke termijn. In uitvoering van artikel 103/3 van het Vreemdelingenbesluit wordt verzoeker bevel gegeven om het grondgebied te verlaten binnen de dertig dagen.

Deze motivering in rechte gecombineerd met de voorziene motivering in feite volstaat om de grondslag van de bestreden beslissing te kennen en om met kennis van zaken na te gaan of het zin had deze beslissing aan te vechten. De voorziene motieven zijn pertinent en draagkrachtig. Het doel van de formele motiveringsplicht is bereikt (RvS 26 maart 2002, nr. 105.103).

Een schending van de formele motiveringsplicht zoals vervat in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en in artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 wordt niet aangetoond.

2.3. In zoverre verzoeker aangeeft niet akkoord te kunnen gaan met de motieven van de bestreden beslissing, wordt het middel onderzocht vanuit het oogpunt van de materiële motiveringsplicht.

De Raad is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is bij de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij haar beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen.

Het redelijkheidsbeginsel, dat enkel kan spelen waar de overheid beschikt over een discretionaire beoordelingsbevoegdheid, staat de rechter verder niet toe het oordeel van het bestuur over te doen, maar enkel dat oordeel onwettig te bevinden wanneer het tegen alle redelijkheid ingaat doordat de door het bestuur geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volkomen ontbreekt.

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de overheid daarnaast de verplichting op haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding. Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt dan ook in dat de administratie bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

Zoals aangehaald, wordt verzoeker bevel gegeven om het grondgebied te verlaten met toepassing van artikel 61, § 1, eerste lid, 1° van de Vreemdelingenwet, dat voorziet dat de minister de vreemdeling die werd gemachtigd om in België te verblijven om er te studeren bevel kan geven om het grondgebied te verlaten wanneer hij, rekening houdend met de resultaten, zijn studies op overdreven wijze verlengt.

Verweerder wijst hierbij ook op het bepaalde in artikel 103/2, § 1, eerste lid, 1° van het Vreemdelingenbesluit, dat luidt als volgt:

“Onder voorbehoud van artikel 61, § 1, leden 2, 3 en 4, van de wet, kan de Minister de vreemdeling die op basis van artikel 58 van de wet gemachtigd is om in België te verblijven in de hoedanigheid van een student die, rekening houdend met de resultaten, zijn studies op overdreven wijze verlengt, het bevel geven om het grondgebied te verlaten wanneer:

1° hem een machtiging tot verblijf werd toegekend om een graduaats- of bacheloropleiding te volgen en hij na de eerste twee jaren van zijn studie niet minstens 45 credits behaalde;”

De Raad benadrukt dat het determinerende motief van de bestreden beslissing is dat verzoeker, rekening houdende met zijn studieresultaten, zijn studies op overdreven wijze verlengt. In dit verband betwist verzoeker niet dat hij gedurende de academiejaren 2017/2018 en 2018/2019 slechts 14 studiepunten behaalde op het volledige programma dat bestaat uit 180 studiepunten. Evenmin betwist hij dat de Karel de Grote Hogeschool zijn herinschrijving voor het academiejaar 2019/2020 weigerde omwille van zijn lage studierendement, zoals dit werd bevestigd in het advies van deze hogeschool van 29 januari 2020.

Het is wezenlijk niet betwist dat verweerder in deze omstandigheden bevoegd is tot de afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten. Verzoeker merkt wel op dat er geen verplichting rust op verweerder om, bij een onvoldoende voortgang van de studies, bevel te geven om het grondgebied te verlaten en verweerder ter zake een discretionaire bevoegdheid heeft. Hij stelt dat verweerder dus ook anders kan beslissen, rekening houdend met alle gegevens van de zaak. Hij betoogt dat verweerder niet alle relevante gegevens zoals hij deze heeft aangebracht in rekening heeft gebracht. Hij acht het onredelijk waar hem niet de kans wordt gegeven om tot en met het jaar 2022, dit is zolang hij een studiebeurs heeft, te trachten zijn diploma te behalen.

Verzoeker wijst in eerste instantie op het gegeven dat zijn moeder in Pakistan *“ernstig ziek werd, zodat hij verplicht werd om een periode naar het thuisland terug te keren”*. Hij stelt dat verweerder op de

hoogte was van deze omstandigheid, waarvoor hij verwijst naar een schrijven van de hogeschool Odissee van 9 januari 2020. De Raad merkt in dit verband op dat verzoeker in zijn feitenrelaas de ziekte van zijn moeder zelf situeert in januari 2020. Ook het schrijven van de Hogeschool Odissee dateert van 9 januari 2020 en maakt er melding van dat verzoeker aangaf dat hij dringend naar Pakistan wenste te reizen omdat zijn vader, niet zijn moeder zoals hij thans voorhoudt, ernstig ziek is. In de brief wordt, om deze reden, gevraagd om verzoekers vraag tot vernieuwing van zijn verblijfstitel versneld te behandelen, zodat hij vervolgens kan terugkeren naar België. Op basis van de voorliggende gegevens blijkt dus geenszins dat verzoeker tijdens zijn verblijf in België als student reeds enige tijd is moeten terugkeren naar zijn land van herkomst wegens de ziekte van een familielid of dit dan een impact had op zijn studierendement. Zoals aangehaald, geeft verzoeker aan dat de ernstige ziekte van zijn vader of moeder zich situeert in januari 2020. Er blijkt niet dat het geringe studierendement dat hij behaalde in zijn eerste twee academiejaren enig verband houdt met de ziekte van een familielid. De ziekte van een familielid werd door verzoeker ook enkel ingeroepen om te vragen om de behandeling van zijn vraag tot verlenging van zijn verblijfstitel versneld te behandelen, niet zozeer als element dat het lage studierendement kan verklaren of rechtvaardigen. Dit ingeroepen gegeven is niet van aard afbreuk te kunnen doen aan de gedane vaststelling dat verzoeker zijn studies op overdreven wijze verlengt. De Karel de Grote Hogeschool weigerde reeds voor het academiejaar 2019/2020 een herinschrijving van verzoeker omwille van zijn te beperkte studierendement. In de geschetste omstandigheden toont verzoeker niet aan dat de ziekte van zijn vader of moeder in januari 2020 specifiek in rekening diende te worden gebracht.

Verzoeker stelt vervolgens dat het voor hem aanvankelijk niet gemakkelijk was om aansluiting te vinden bij het hoger onderwijs in België, maar het aan de Hogeschool Odissee, waar hij thans is ingeschreven, veel beter gaat. Hij verwijst hiervoor naar een schrijven van voormelde hogeschool van 27 mei 2020. De Raad merkt allereerst op dat, blijkens de voorliggende stukken, de inschrijving aan de Hogeschool Odissee duidelijk in rekening is gebracht door verweerder. Dit blijkt reeds impliciet maar zeker doordat in de bestreden beslissing niet wordt betwist dat verzoeker nog steeds de hoedanigheid heeft van student, ondanks de weigering van herinschrijving door de Karel de Grote Hogeschool. Een nota gericht aan de bevoegde minister afkomstig van de directeur van de Dienst Vreemdelingenzaken, zoals vervat in het administratief dossier, bevestigt dat de inschrijving aan de Hogeschool Odissee, opnieuw voor de opleiding Business Management, in rekening is gebracht. Zoals aangegeven, was verweerder evenwel van mening dat verzoeker in het kader van deze opleiding onvoldoende studierendement behaalde, waardoor er geen vooruitzicht is op het behalen van zijn einddiploma binnen een redelijke termijn. Door het louter op zeer algemene wijze te stellen dat hij het aanvankelijk niet gemakkelijk had om aansluiting te vinden bij het hoger onderwijs in België, toont verzoeker het onzorgvuldig of kennelijk onredelijk karakter van de gedane beoordeling niet aan. Verzoeker legde trouwens ook geen stukken voor waaruit dan blijkt dat hij aan de Hogeschool Odissee wel een beter studierendement haalt. Het thans voorgelegde stuk van 27 mei 2020 dateert van na het nemen van de bestreden beslissing, zodat verweerder dit niet in rekening kon brengen. Hieruit blijkt ook geenszins een hoger studierendement. Er wordt enkel gesteld dat verzoeker vastbesloten is om zijn diploma te halen.

Ten slotte benadrukt verzoeker dat hij een studiebeurs heeft die hem in Pakistan werd toegekend, waardoor hij zijn studies kan bekostigen tot 2022. Hij stelt over voldoende financiële middelen te beschikken. Nergens in de bestreden beslissing wordt evenwel in vraag gesteld of verzoeker beschikt over de nodige financiële middelen om de kosten van zijn studies en verblijf te dekken. Wel steunt deze beslissing op de vaststelling dat verzoeker, rekening houdende met zijn resultaten, zijn studies op overdreven wijze verlengt. Het enkele gegeven dat verzoeker beschikt over een studiebeurs die de kosten van zijn studies en verblijf dekt tot 2022, kan de vaststelling dat hij zijn studies op overdreven wijze verlengt niet onderuit halen en maakt de genomen beslissing nog niet kennelijk onredelijk.

In de voorliggende omstandigheden, en rekening houdende met hetgeen voorafgaat, toont verzoeker niet aan dat verweerder enig concreet element dat van invloed kon zijn op de beoordeling heeft veronachtzaamd, dat hij is uitgegaan van een incorrecte feitenvinding of op een onzorgvuldige of kennelijk onredelijke wijze tot zijn beslissing is gekomen.

Met zijn uiteenzetting toont verzoeker geen schending aan van de materiële motiveringsplicht, van het redelijkheidsbeginsel of van het zorgvuldigheidsbeginsel.

2.4. Het enig middel is ongegrond.

3. Korte debatten

Verzoeker heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

4. Kosten

Verzoeker werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegekend, zodat geen standpunt dient te worden ingenomen inzake de kosten van het geding.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht oktober tweeduizend twintig door:

mevr. I. CORNELIS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

I. CORNELIS